

EVELIEN VAN BEEK en FEMKE BERGHUIS en KOBUS BUIJS en
TIJN DERKS en ROOS VAN DRIE en ROSALIE FABISCH en
SHRUTI GOPAL en TRISTAN HINKEMA en MAX JEHEE en
MINGUS MALTHA en JOB VAN OOSTEN en JOLIYN STEFFENS en
VERE SPLINT en ESTHER DE VREUGD en GERDA HELFRICH
maakten deze editie van de

TAKKIE

december 2023

AI AND YOU
Voorlichting
over AI voor
leerlingen

FRACTALEN
Spiralen die
zich oneindig
herhalen

INTERESSANT
Slaksoorten
die hun hoofd
afhakken en
fotosynthese
leren

De Redakkie

Esther de Vreugd

Max Jehee

Gerda Helfrich

Mingus Maltha

Tijn Derks

Evelien van Beek

Femke Berghuis

Vere Splint

Job van Oosten

Roos van Drie

Inleiding

//ESTHER DE VREUGD

Welkom lieve takkie lezers bij deze nieuwe editie!!

Ook wij hebben ondanks alle hectiek weer ergens tijd gevonden in onze drukke agenda's om bij elkaar te komen. Dus in deze editie, speciaal voor jou, het volgende:

Fantastische gedichten over de liefde, de komst van de winter en de takkie zelf, om jullie te inspireren. Daarbij ook een woordzoeker en docentenbingo om de lange lessen door te komen, en interessante artikelen over zee-naaktslakken, pizza, Artificial Intelligence en de tijd.

Geniet ervan en voor iedereen die het nodig heeft; onthoud dat wij ook maar dieren zijn op een random steen in een universum waarvan we niet eens kunnen voorstellen hoe groot die is.

Met dank aan alle takkie-leden die al een tijdje mee gaan, de nieuwelingen die onze redakcie ook een kans hebben gegeven, en natuurlijk niet te vergeten Gerda Helfrich.

Groetjes van Esther de Vreugd.

Inhoud

- **Coole sh*t dit**(blz. 5)
- **Ik wil naar een ander land,**(blz. 7)
- **Een onschuldige bijstaander,**(blz. 7)
- **The Mask Behind the Gossip**.....(blz. 8)
- **Fractalen**.....(blz. 10)
- **Symbiogenesis**.....(blz. 12)
- **AI and you**.....(blz. 15)
- **Model European Parliament**.....(blz. 16)
- **Ik mag van geluk spreken dat ik leef**....(blz.19)
- **Geef ons een tegenstem!**.....(blz. 20)
- **Rood**.....(blz.21)
- **Woordzoeker**....(blz. 22)
- **Docentenbingo**.....(blz. 23)

Coole sh*t dit

//MAX JEHEE

► Ik ben erachter gekomen dat mensen ervan uitgaan dat ik alles haat, waarschijnlijk door mijn drie pagina lang haat stuk over koala's van de vorige Takkie. Ik dacht dat ik dit keer nog een haat stuk zou schrijven over nog een nutteloos en dom dier die waarschijnlijk oorlogen kan starten zonder het te weten, maar heb ervoor gekozen om dat niet te doen want ik wil geen vijanden maken door een of andere domme panda. Daarom ga ik deze keer lekker lang door schrijven over dieren die super-cool zijn want ik heb misschien veel haat, maar ik heb óók wat liefde!!! Ik weet dat het moeilijk is om te bedenken dat in mijn donkere puberhart vol met rot er wat liefde over is voor meer dan alleen eten. Maar dat is er wel. Dus het volgende is mijn liefdesbrief naar deze schattige diertjes die zeer bijzonder kunnen zijn.

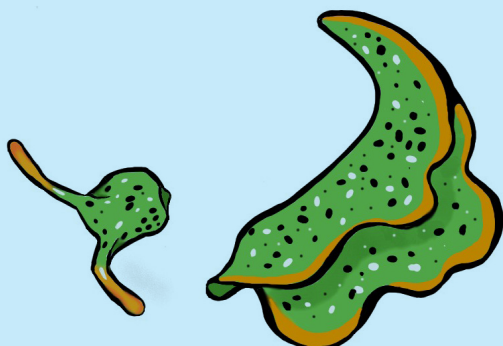

BladgroenvreTERS

Die dieren waar ik over ga praten behoren tot de orde *Sacoglossa*, in het Nederlands wordt dit de kieuwloze zeenaaktslak genoemd. Sommige van deze slakken kunnen energie krijgen via fotosynthese, bijvoorbeeld de *Costasiella Kuroshima* (in het Engels de 'Leaf sheep' genoemd) en is die niet gewoon het schattigst wat je ooit zal zien? Dit schattige diertje kan de bladgroenkorrels van de algen die hij eet bewaren en gebruiken om zelf ook fotosynthese te doen. Dit heet *kleptoplasty*. Nou, misschien kunnen ze dat, want het is nog niet bewezen dat de bladgroenkorrels echt nog voor fotosynthese worden gebruikt. Bladgroenkorrels die gevonden zijn in deze slakken zijn nog wél volledig functioneel, dus het zou kunnen zijn dat ze écht voor fotosynthese worden gebruikt. Het kan ook gewoon zijn dat ze door de kleurstof van de bladgroenkorrels beter kunnen camoufleren, maar

dan hoeft de slak ze niet functioneel te houden.

Zelf-onthoofding

Verder wil ik het ook nog hebben over twee andere slakken, de *Elysia cf. marginata* en de *Elysia atroviridis*. Deze slakken kunnen iets heel cools kunnen doen. Ze zijn namelijk *autotoom*. Autotomie betekent dat een dier een deel van zijn lichaam los kan laten (zelf-amputatie) en dus niet meer nodig heeft om door te leven. Een hagedis kan die zijn staart loslaten, een zeekomkommer kan al zijn organen amputeren en een slak kan zijn hoofd amputeren. Deze twee soorten slakken kunnen dus hun hoofd los van hun lichaam koppelen en een heel nieuw lichaam ontwikkelen vanuit hun hoofd, compleet met hart en organen. Hier is in 2021 onderzoek naar gedaan door Nara Women's University en dat gebruik ik dus voor veel van deze feitjes.

Deze twee soorten slakken doen ook kleptoplasty en er wordt vermoeden dat ze die bladgroenkorrels gebruiken om te overleven wanneer ze geen lichaam meer hebben. Wel kunnen alleen de jonge slakken (zo'n 300 dagen oud dit proces overleven. Oudere slakken (zo'n 500

dagen oud) aten nadat ze onthoofd waren namelijk geen algen meer, en stierven na een dag of twee. De geamputeerde lichamen van deze slakken reageerden nog wel op stimulati, tot soms wel maanden na de amputatie, voordat ze uiteindelijk dood gingen en ontbonden. De jongere slakken konden na ongeveer twintig dagen een compleet nieuw lichaam groeien.

Onderzoek

Het nut van deze extreme vorm van autotomie is nog onbekend. Meestal doen dieren dit om aan vijanden te ontsnappen en ze te verwarren, maar het amputeren kost deze slakken meerdere uren, en bovendien hebben deze slakken weinig natuurlijke vijanden. De wetenschappers die dit onderzoek hebben uitgevoerd vermoeden dat dit wordt gedaan als bescherming tegen parasieten. Bij de *Elysia atroviridis* droegen namelijk alle geautotomiseerde lichamen een parasiet. Maar in de *Elysia cf. marginata* kwamen helemaal geen parasieten voor, terwijl ze hun hoofd wél van hun lichaam hebben losgekoppeld. De *marginata* zou dit misschien doen om uit nauwe kieren te ontsnappen, of om chemicaliën die opbouwen in hun lichaam te verwijderen.

God, kijk naar deze slakken. ■

Ik wil naar een ander land...

//VERE SPLINT

Een onschuldige bijstander...

//ESTHER DE VREUGD

ik wil naar een ander land
op vakantie naar het zand
waar de zon altijd zal schijnen
en de zomer nooit kan verdwijnen
muziek is er altijd te horen
of schaterlachjes in je oren
een plek waar geluk niet op gaat
als er maar zo een land bestaat

hier zit ik dan, in mijn eigen land
maar geluk heb ik toch bij de hand
en ik zal maar niet teveel zeiken
want, zal het altijd wel blijken
ik heb mijn vrienden om me heen
en eigenlijk ben ik nooit alleen
in geen enkel land zou ik staan
als ik zonder hun moet gaan

Een onschuldige bijstaander, lopend
op de gang
Vanuit een hoek van school, klinkt
een luid gegrom
Als een enthousiast gejoel, in een
situatie dat ook wel 'gezelligheid'
wordt genoemd
De takkie, in 233 bij de wekelijkse vergadering, wachtend op de chocolademelk...

Een stuk of 12 jongeren, in een lokaal
zonder docent
De meesten op tafels zittend
één grote vriendengroep,
leerlingen van alle soorten en maten

Een stuk of vijf, vooraan het lokaal
Het whiteboard ondergekleurd met
wilde ideeën
De creatieve beesten worden losgelaten
Terwijl er maar één is die ook echt
aan het werk is...

Volgende week is al de deadline,
Het lijkt op een onmogelijk doel.
Maar zij weten dat, eenmaal als er
motivatie gevonden is,
De mooiste stukjes gemaakt worden
voor onze school.

The Mask behind the Gossip

//ROSALIE FABISCH en SHRUTI GOPAL

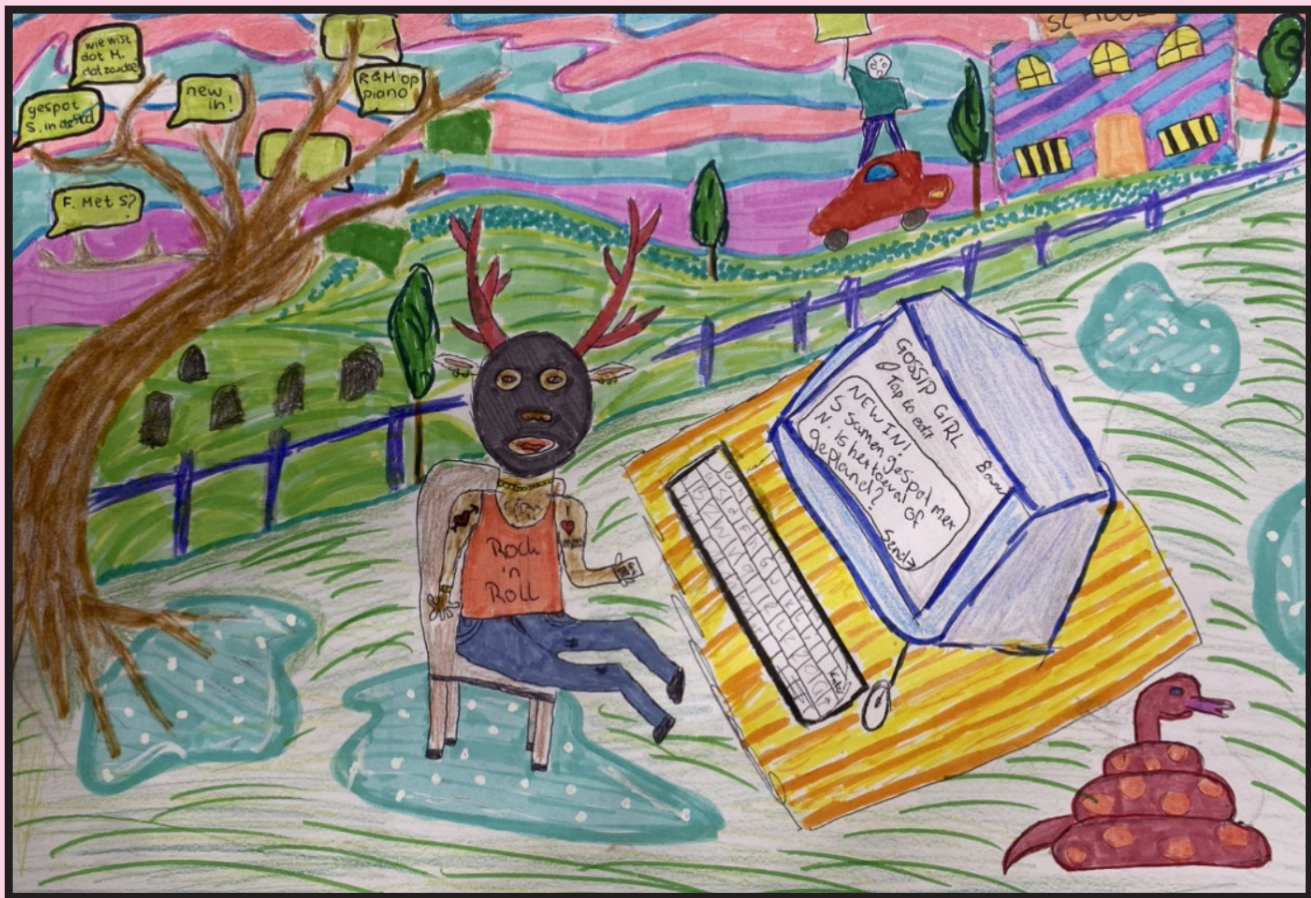

► Hallo, wij zijn Rosalie en Shruti uit V4F. Wij hebben een ansichtkaart gemaakt ter inspiratie van een nieuwsartikel en een schilder.

Het nieuwsartikel dat wij hadden gekozen ging over Gossip Girl, en de invloed dat het heeft op middelbare scholieren. Als schilder hadden wij Grayson Perry gekozen en hebben wij dit schilderij ter inspiratie genomen. Wij vonden het nieuwsartikel heel belangrijk, omdat het erg actueel is en het is belangrijk om erover te praten. Zelfs op deze school is er sprake geweest van Gossip Girl accounts, waarop nare berichten over leerlingen en docenten op het Thomas werden gedeeld. Het is niet bekend of deze waar of onwaar waren, maar daarom is het belangrijk dat mensen beseffen dat ze het niet zomaar moeten of kunnen delen. Dit heeft namelijk gevolgen voor de mensen waarover de berichten gingen. Zij werden niet alleen online voor schut gezet, maar werden er op school ook mee gepest.

Voor de mensen die het niet kennen, Gossip Girl is een hele bekende serie en het gaat over een groep rijke scholieren die leven in New York. Op hun school is er iemand die een account beheert waar alle roddels over alle scholieren (en mensen eromheen, zoals ouders, docenten en bedienden) op worden geplaatst. Elk seizoen wordt iemand anders verdacht van “Gossip Girl” zijn en in de finale (laatste aflevering) wordt er duidelijk gemaakt wie het is (Ik zal niks gaan spilen, maar het is zeker het bekijken waard).

Met ons kunstwerk (rechts)proberen wij duidelijk te maken dat het persoon achter het masker niet altijd even machtig is als het lijkt, en het waarschijnlijk een heel onzeker persoon is en daarom juist berichten verspreid over andere mensen om zich beter te voelen over zichzelf.

uh, zn naam is grayson, grayson perry
 zijn kunst is kleurrijk en maakt
 alleen maar herrie van vaas tot film en
 pot tot klee
 Hij was die icon, ah, je weet (toch)
 hij is op die paperchase, net zoals z'n
 neef,
 nee, vraag niks aan niemand, hij heeft
 niks geleend, alles blijft safe, de man is
 op dreef, hij pakt die wave. En als ze er
 wat van zeggen is hij het niet geweest. ey
 ey
 kijk m dan gaan
 hij pakt die prijzen en is weg met die
 banaan
 ey ey
 kijk hoe die danst
 hij pakt al die chickies met z'n gekke
 sjans
 dat herten hoofd zegt van alles,

maar baby kijk eens close je ziet wat
 anders
 op links een boom en rechts een
 school
 met daartussen een of andere klookvool
 Maar Ey
 kijk hoe grappig het is
 maar deze mensen hebben zich nu echt
 vergist Want ey
 wat gaat er nu met je gebeuren
 nu mensen weten van je ware kleuren?
 ik vraag me af zou je treuren?
 je zat niet bepaald de boel op te fleuren

Deze rap hebben wij gemaakt om
 het probleem op een andere manier
 te uiten, op een manier die meer
 past bij de tijd van nu en wat meer
 past bij ons. ■

Fractalen

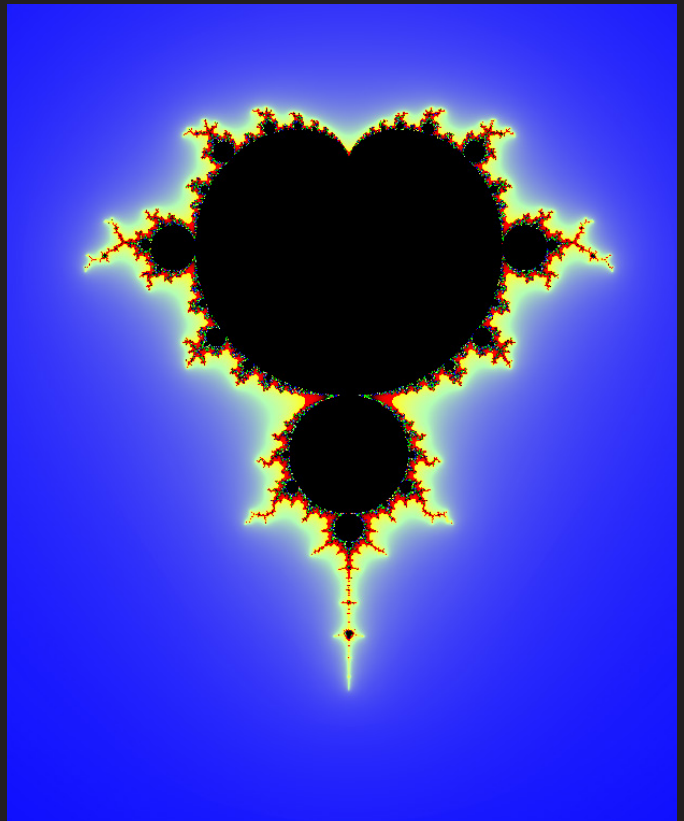
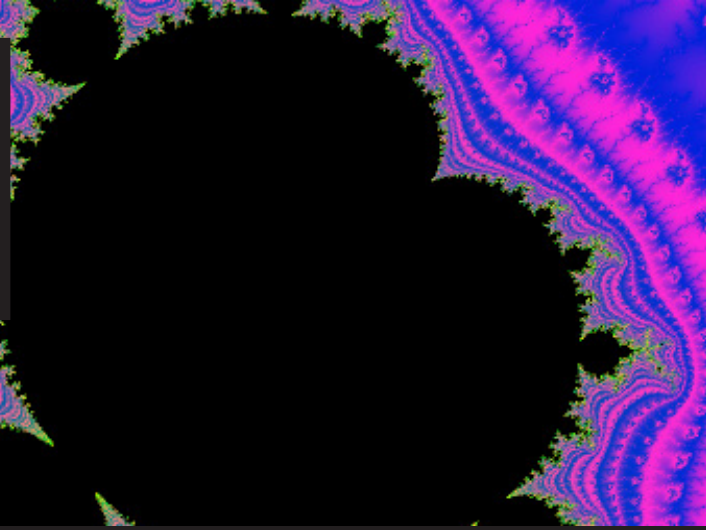
//JOB VAN OOSTEN

► Fractalen zijn vormen met veel detail op een mini-schaal, en die kleinere “kopiëren” van zichzelf bevatten, zoals bij bijvoorbeeld varens. In het blad van een varen zitten veel kleine “kopieën” van zichzelf, en al die kleinere kopiëren maken het grote blad. Dit is zo in de “Julia sets”. Fractalen kan je ook met een computer genereren.

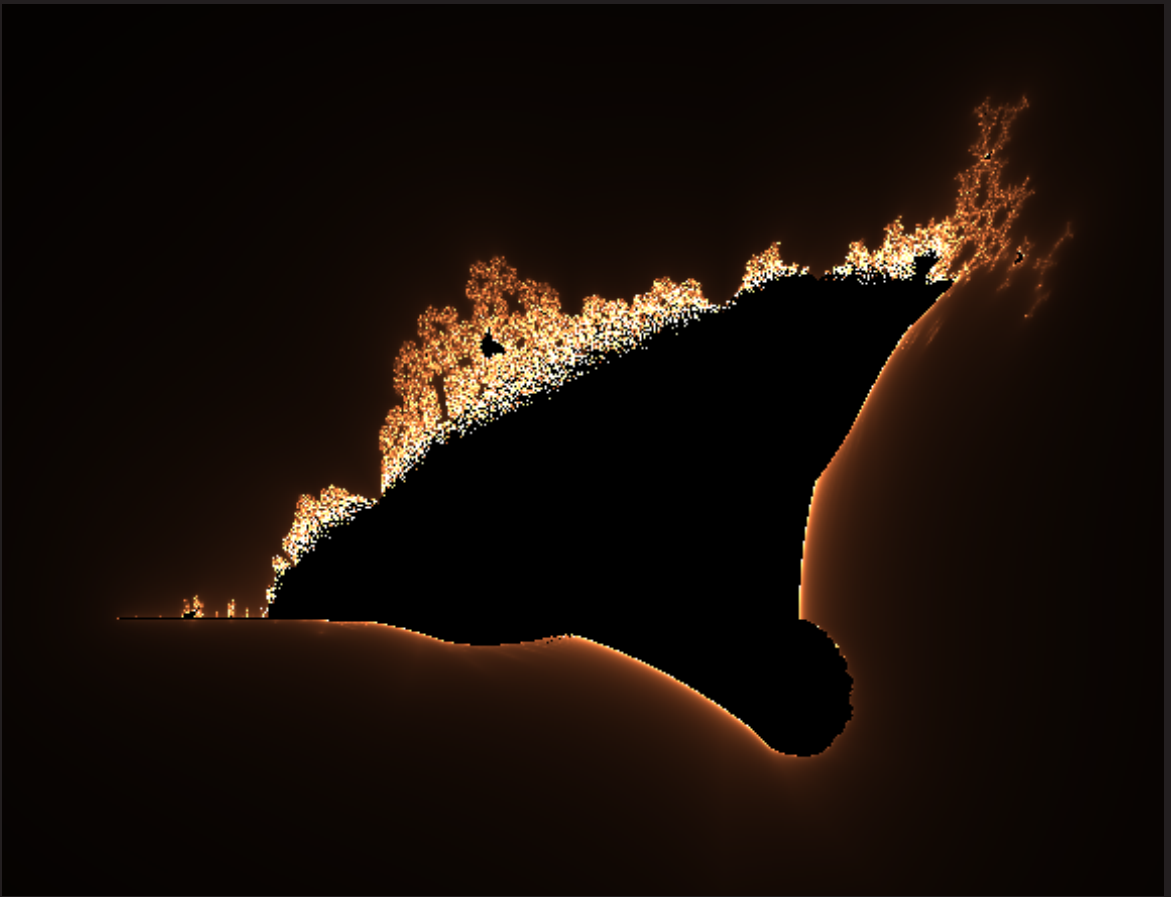
Mandelbrot Set

Dit, hiernaast, is de “Mandelbrot Set”, gevonden in 1978. In 1980 had Benoit Mandelbrot het idee verder uitgewerkt, vandaar de naam “Mandelbrot set”. De Mandelbrot Set heeft oneindig veel variatie, je kan inzoomen wat je wil, en je zult nooit iets niet nieuwsvinden. De enige limitatie van inzoomen is de kracht van de computer. Dit is ook waarom ik fractalen zo interresant vind.

De Mandelbrot set word berekend met de functie “ $z = z^2 + c$ ”. “z” en “c” zijn com-

plexe nummers, dat wil zeggen dat ze uit 2 delen bestaan. Bij “c” zijn de twee delen de coördinaten van het punt. “z” is nul in de eerste “iteratie”. Deze functie word een paar keer herhaald – hoe meer keer herhaald hoe meer detail in het resultaat, tot dat een punt of oneindig word, óf wanneer het punt

^Het Brandende Schip.

nooit oneindig word. Wanneer het punt oneindig word, geef je dat punt een mooi kleurtje op basis van hoe snel hij “ontsnapt” naar oneindig. Als hij voor altijd “binnen” blijft, word het punt zwart gekleurd, en is hij deel van de Mandelbrot set.

Variaties

Er zijn veel variaties op de mandelbrot set, zoals “het Brandende Schip” - hierboven - met de formule $z=|z^2|+c$. In het plaatje is een julia set van het Brandend Schip te zien. “Julia sets” zijn ook interessant, maar hebben minder variëteit dan het fractaal waar ze de formule van gebruiken. Soms kan je een vorm

dat lijkt op een Julia set vinden in het fractaal zelf. Als je een punt op die mini-julia’s kiest, dan ziet de julia set van het fractaal er ook zo uit! Als er een “z” en een “c” in een formule voor een fractaal voorkomt, dan heeft dat fractaal Julia sets. In plaats van dat “z” (0,0i) word, word z een punt in een fractaal, er zijn dus ook oneindig veel van.

Symbiogenesis

//MINGUS MALTHA

► Over het kanaal schuift een koufront onder een warmtefront en duwt daarbij massa's wolken voor zich uit. Luchtvochtigheid condenseert rond aerosolen en de hemel boven het platteland wordt door donker bedekt. De lucht is koeler dan een paar honderd kilometer naar het zuiden — waar de aarde de zomer nog niet heeft afgeschud en thermiekbellen 't koud en de warmte door elkaar gooien — waardoor de regendruppels vol en zwaar en solide naar beneden vallen en van mijn rubberlaarzen afspatten, terwijl ik loop in het bos waar u mij nog kan vinden.

Ik was op weg om de luchtcompositie te meten zodat ik de testen van later op de dag met grotere zekerheid kon uitvoeren toen de storm begon. Ik irriteerde me daarover, aangezien ik andere instrumenten nodig had voor luchtcompositiemetingen tijdens de regen dan de instrumenten die ik toen bij mij had (die waren bedoeld voor tijdens helder weer) maar niet lang, omdat ik hield van de regen, en zeker van buiten zijn in de regen. Dus liep ik richting de kwelder aan de rand van het bos om te kijken of de bodem het water wegwerkt, iets dat ook ooit en net zo goed toen gedaan moest worden. Om mij heen maken de organismen verfijnde geluiden,

ingewikkeld als de schaduwen die varens werpen. De struiken die nu mijn knieën nat maken wanneer ik ze passeer, gaan snel dood, om te dienen als bodembedekking.

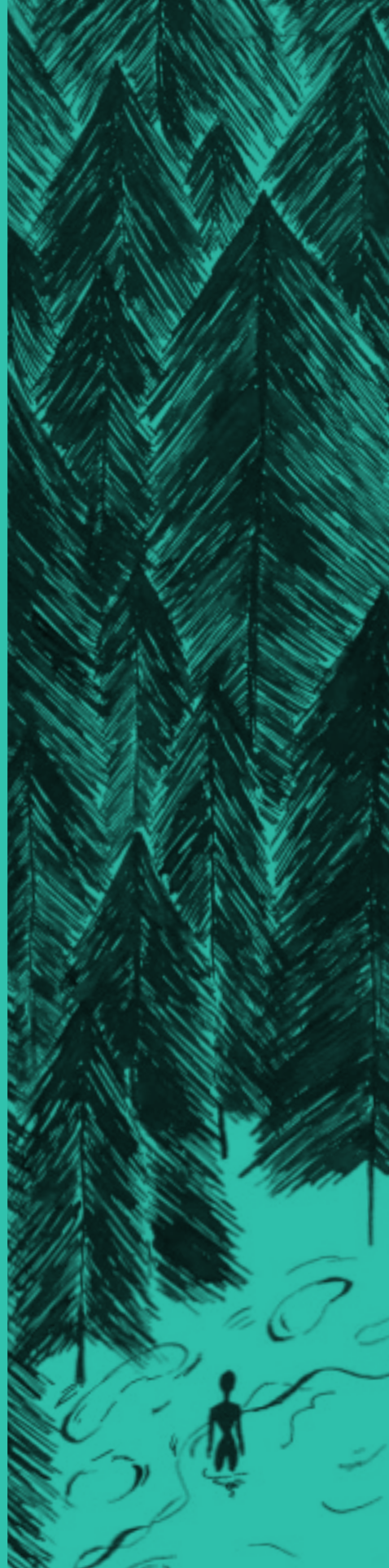
Ik woonde naast mijn bos, in een forse oude hoeve met witte muren en zwarte dakpannen en een beetje een vermoeide uitstraling. Ik had de hoeve en het erf eromheen gekocht met mijn onderzoeksbeurs die ik kreeg toen ik de positie als onderzoeker en onderhouder van mijn bos innam. Het gebouw was vervalLEN, het had tweeënvijftig jaar lang leeggestaan voordat ik erin trok, dus ik had mijn eerste zomer daar gebruikt om het op te knappen en in te richten. Stukken liet ik onopgeknapt, deels vanwege de grootte van het gebouw en deels om ze aan de elementen bloot te stellen, omdat ik wilde zien welke ecosystemen zich in een bebouwd gebied ontwikkelen. Nadat mijn installeringstermijn verstreken was kreeg ik mijn eerste taak van het beheer, en nadat ik die voltooid had diende ik regelmatig rapporten in te sturen en moest ik onderzoeken uitvoeren voor andere wetenschappers in dienst bij het beheer.

Mijn eerste taak was het catalogiseren van alle plant- en diersoorten in de mos-, struik- en boomlagen van het bos. Ik was hier fel op tegen. Het hapklaar verkavelen van mijn bos, het in individuen opsplitsen van iets dat niet op te splitsen valt, dat wilde ik niet. Maar het moest. Het beheer kon niet, zonder lijsten en items en

catalogi, communiceren met de andere wetenschappers bij haar in dienst. Dus, na een snibbige herinnering om klachten en vragen naar het klachten & vragen-bureau te sturen, heeft ze me eropuit gestuurd met een deadline en een excelbestand en een verdrietig onderbuikgevoel. Ik heb die opdracht zeer zorgvuldig uitgevoerd. Ik deelde het bos in de lengte op, in repen van zo'n tien meter breed, waarvan ik elk de organismen binnen een paar dagen kon opschrijven. Het was ellendig werk, bureaucratisch werk, ik liep allerlei interacties en symbiosen mis omdat de grens van een reep door ze heen liep, maar ik was grondig en snel. Ik schat dat ik maar drie of vier soorten over het hoofd heb gezien, en ik ben geëindigd met een lijst van vijftienduizend items.

Ik had de kwelder na een kleine twee uur bereikt. Ik voerde mijn waterstandonderzoek uit en noteerde de resultaten (het water lag hoger dan het jaarlijkse mediaal, maar verschilde niet veel het maandelijks) en liep naar een stuk verhard grond, verhard door gewassen met diepe wortels. Ik nam plaats op het natte gras om voor me uit te turen. Toen ik het huis nog aan het opknappen was kwam ik hier vaker, soms voor onderzoek en eigenlijk altijd om mijzelf in het landschap te verliezen. De kwelder was zo plat en zo oneindig dat ik relatief een toevalligheid bleek, dat ik in een ogenblik zou verdwijnen en dat dan alleen nog de kwelder zou bestaan, en de bewegingen van lagen dichte en minder dichte grond.

Tegen de linkerkant van de hoeve hing een serre die ik aan de natuur had overgegeven. Het behoorde tot de kamers die te groot en te nutteloos waren om op te knappen, en ik wist bovendien dat het hout van de muren goed onderdak bood voor boomzwammen en afvaleters. Ik duwde wat bodemvoeding tussen de tegels, bespoot de bouwval met een tuinslang en dat was dat. Na een week haakte een witte schimmel zich zichtbaar in de deurpost, en na een maand aderde ze

door de hele constructie, met lange, stevige, en ongebruikelijk dikke draden, alsof een reusachtige spin een tunnelweb in het schuurtje had gebouwd. Ik deed er weinig mee. Ik liet het groeien.

Een aantal lentes daarna begonnen er loofbladeren uit het dode hout van de serre te groeien. Ik merkte het niet totdat ze zich op een dag door de kieren in de muren en rond de deur naar buiten duwden. Binnenin groeide ze in klompjes als fonteinen van de wand af, die nu bijna bedekt was onder schimmeldraden. Sommigen waren zo dik als een arm. Ik stak een naald in de dikste en een dunne, roze-witte vloeistof vulde het buisje. Ik had het monster geanalyseerd. Het bevatte grote hoeveelheden glucose. Het bevatte mineralen die een schimmel niet gebruikt, maar een plant wel (vooral kalium, calcium en magnesium). Het had, naast die afwijkingen, dezelfde samenstelling als bloed. Meer kan ik niet zeggen. Het onderzoek kostte me de middag en de avond en toen ik de volgende morgen naar beneden kwam was een uitloper van de schimmel onder de muur gegroeid en tussen de vloerplanken en op de poten van mijn bureau en was door de kast van mijn computer heen geboord.

Ik weet niet of ik diezelfde dag nog aan mijn plan begon, of dat ik nog wachtte totdat de schimmel elke kamer van de hoeve had bereikt en gegrepen als een bleke, veel-vingerige hand, maar het maakt niet uit. Dit

is wat ik deed: ik nam mijn zakmes en sleep het totdat het vlijmscherp was. Daarna sneed ik de schimmel in flinterdunne platen van de muur af en bevestigde ik zorgvuldig naalden aan de uiteinden van de draden. Daarna liep ik met een schep en de platen als doeken gevouwen het bos in. Ik bedekte de platen met aarde maar liet de uiteinden bloot, de naalden in een ovaal gerangschikt rond de plek waar ik ging liggen. Ik stak ze door mijn huid mijn aderen in. De vloeistof schokte langzaam en niet zonder pijn door mijn lichaam heen, zoals balsemvloeistof door een lijf, en mijn bloed werd door elke mogelijke uitgang naar buiten geduwd. Na twee uur op de bodem van het bos, half bedekt met modder en half bedekt met sporen, bloedend en bloed kotsend en huilend, stierf ik.

Toen tilde het bos mijn ziel op en fuseerde ze met die van de bomen. Nu adem ik kalm. Ik zie het bos in de veranderingen van atmosferische dichtheid. Ik kan het diepste punt van de levende aarde voelen met de tunnels van krioelwormen, en het bovenste puntje van de levende lucht met de route van een zwaluw. Ik zwaai met de bomen in de wind. En als het regent en de takken zo zwaar met druppels beladen zijn dat ze op elkaar gaan liggen, voelt het bijna alsof we elkaars handen vasthouden. ■

AI and you

//TIJN DERKS en MINGUS MALTHA

► Wij (scholieren) gebruiken Chat-GPT en andere generatieve AI om essays en werkstukken en samenvattingen te maken, want natuurlijk doen we dat. Het is makkelijker en sneller dan iets zelf schrijven. Je leert er minder van, maar af en toe heb je weinig tijd en dan is het het waard. Maar er zijn ook manieren om tekstbots zoals Chat-GPT op verantwoorde manieren te gebruiken voor jouw schoolwerk. In de onderstaande voorlichting nemen we aan dat iedereen wel bekend is met generative language models en hun soortgenoten. Er zijn honderden (honderden) artikelen waarin taalmodellen worden uitgelegd, en we willen geen oude onderwerpen ontleden. We splitsen de manieren waarop jij een AI kan gebruiken op in drie soorten: generatief, controlerend en elaborerend.

Generatieve AI

Generatieve hulp van een AI is de meest gebruikte en meest controverse manier waarop leerlingen AI gebruiken. Je vraagt de bot om een essay te schrijven over een bepaald onderwerp, of om een samenvatting te maken van een test. We kunnen kort zijn: hier wordt je niet slimmer van. Je laat de bot al het werk doen, waardoor je zelf niks leert. Vooral samenvatten is hier een belangrijk punt. De wetenschap

is het er over eens dat je, door te samenvatten, een tekst beter begrijpt en onthoudt én belangrijke cognitieve vaardigheden ontwikkeld. Dus vooral niet door een chatbot laten doen.

Controlerende AI

Controlerende hulp is veel beter. Je vraagt de bot om een tekst of samenvatting die jij zelf hebt geschreven na te kijken, zoals een leraar dat zou doen. Hierdoor kan je on-demand advies vragen tijdens het schrijven. AI kan namelijk heel subtiele patronen en fouten detecteren. Wij staan achter deze manier om AI te gebruiken, omdat je hierdoor kritischer naar je eigen teksten kan kijken. Ook leer je nuttig van nutteloos advies te onderscheiden; de bot geeft soms ook domme tips.

Elaborerende AI

Elaborerende hulp is volgens sommigen “de volgende stap” in de ontwikkeling van het onderwijs. Je stelt de bot een vraag over de stof, waarop de bot antwoord geeft. Hierdoor kan een leerling op zijn eigen tempo leren, omdat hij eigenlijk gewoon een privé-docent heeft. Ons advies: doen, maar wees voorzichtig. De bot genereert namelijk vaak statements die incorrect of bevooroordeeld zijn. Je zou de antwoorden van de bot eigenlijk moeten controleren, maar dat kost veel tijd. Als je online hulp wilt met leren, en je wil écht zeker zijn van je zaak, moet je vooral videos opzoeken die door mensen gemaakt zijn. ■

Model European Parliament: een verslag

//TIJN DERKS

► Stel je voor, een eeuwen oude vergaderzaal met meer dan honderd zweterige kinderen die allemaal aan de rest wil bewijzen hoe dom is, iedereen behalve zij zelf natuurlijk. Stel je voor, 8 uur lang allemaal beledigingen slecht vermomd als zogenaamd feitelijke argumenten. Als je dat voor je kan zien dan kan je je the Model European Parlement voorstellen, een programma voor vierde klassers op middelbare scholen van over het hele land.

Het begin

Voordat je gaat vergaderen ga je eerst even lekker met z'n allen "teambuilden". Dat zal een of andere briljante activiteit zijn die er helemaal niet voor spierpijn gaat zorgen. Waardoor je eigenlijk helemaal niet goed op het debat kan letten. Maarja, wel een hele leuke manier om iedereen te leren kennen en even gezellig niet een activiteit doen die je hersens zo hard laten werken dat je de tandwielen in je schedel kan horen draaien.

De commissievergaderingen

Met the Model European Parliament (MEP) zal je een week lang debatteren. De eerste twee dagen werk je met een groepje van 13 andere meppers in een commissie aan een resolutie over een vraagstuk, zoals: 'wat moet de samenleving met AI?' of 'hoe moet een Europees leger er uit zien?'. Je kan dan lekker debatteren met leeftijdsgenoten die allemaal de pompeusheid van een ware Europarlementariër proberen na te bootsen, over onderwerpen waar iedereen waarschijnlijk helemaal niks van af weet. (En moet ik, als voorzitter, er volgend jaar nog iets van proberen te maken.)

Terwijl je tijdens formeel debat elkaar lekker finaal af probeert te maken zal je daarbuiten echt beste vrienden worden met jochies die je een week lang heel veel zal zien en dan vervolgens spoorloos zullen verdwijnen. Je zult je zwaar sociaal investeren in allemaal mensen en sommige zullen zelfs relaties aangaan om vervolgens elkaar nooit

meer spreken. Ook wel een beetje awkward niet? Ontmoet je de liefde van je leven, woont ze in fucking Tiel!

De Lobbyavond

Nadat je een uitermate geweldige resolutie hebt gemaakt met je net-gemaakte vrienden die natuurlijk zo ongeloofelijk sterk is dat niemand er ooit een probleem mee zou kunnen vinden, ga je die lekker mogen uitleggen aan de andere mensen van jouw school, die natuurlijk even trots zijn op hun eigen resolutie dus jou neer gaan proberen te halen om zo de beste te worden. Dus na lekker een uurtje te hebben gevochten met je eigen delegatie mag je eventjes eten, en vervolgens bij Dudoc tijdens de lobby-sessie iedereen ervan overtuigen dat jouw resolutie de beste is en dat de rest allemaal suf en slecht zijn.

Na te hebben gelobbyd is de dag nog lang niet voorbij, want morgen is namelijk de eerste dag van de plenaire vergadering, d het moment waar iedereen samenkomt in de eeuwen-oude zaal om elkaars resolutie formeel af te kraken. Dus, na de lobbyavond nog een kopje koffie en werken maar, andere resoluties afkraken of je eigen resolutie verdedigen, alles moet gedaan worden. En dan, wanneer je ergens rond 5 uur 's nachts een beetje tevreden bent met wat je hebt be-

acht, dan kan je eindelijk gaan slapen, om vervolgens lekker om 6 uur op te staan.

Het plenair debat

Nu is het tijd voor de 2 dagen plenair, het climactisch slot van een week vol geschreeuw en discussie. Hoe gaan we dit afsluiten? Met meer geschreeuw en meer discussie natuurlijk, iets formeler misschien, maar zeker niet minder fanatiek. Alhoewel je nog bevriend kan blijven met je commissieleden, zal dat bij plenair lastiger blijken. Je zult namelijk nieuwe vormen van frustratie ontdekken wanneer iemand uit je commissie hetzelfde punt als jij, om het vervolgens compleet te verkloten in de executie.

Zo'n groot debat is een bijzondere gebeurtenis. Elk van de 130 16-jarigen staat te speechen met de formaliteit en zelfverzekerdheid van een politicus met 40 jaar ervaring. Het wordt alleen maar grappiger wanneer ze volledige onzin uitkramen met een hoeveelheid vertrouwen die dat van een kleuter die net iets nieuws heeft geleerd ver overstijgt.

En wanneer jouw commissie aan de beurt is, ben jij het doelwit van de furie van de gehele zaal. Je kan een perfect debat houden, alles weerleggen, elk punt de grond in werken, om vervolgens nog steeds

Je zult
nieuwe vormen
van frustratie
ontdekken...

^ De leerlingen van MEP 2023

met 80 man tegen weggestemd te worden. Maar ja, dan is het ook voorbij en dan kan jij wederom onderdeel worden van de zaal en jouw furie richten op de arme commissie die nu hun resolutie mag gaan verdedigen.

Het einde

En dan na hevig gestreden en gevochten te hebben is het dan helaas afgelopen. De winnaars, diegenen die doormogen naar nationaal niveau, worden omgeroepen, en de voorzitters krijgen hun totaal-echte-provinciale onderscheiding en een leuke speech van de organisatie. en dan om het af te sluiten gaan we lekker vegetarisch barbecueën. Deze barbecue is bin-

nen, er is geen vlees, geen barbecue saus, geen open vuur, en eigenlijk geen enkel ander ding dat een barbecue een barbecue maakt. Maar dat maakt niet uit, het is namelijk hartstikke gezellig en het je moet nog even genieten van dat laatste beetje MEP.

Elk jaar weer zijn er 130 man uit de vierde mee aan MEP, 11 van onze school waarvan één als voorzitter. Dit jaar gebeurt het in de vierde week van mei, en als jij graag mee wilt doen, dan moet je eventjes afwachten. Dus hou je mailbox in de smiezen! ■

Ik mag van geluk spreken dat ik leef,

//ESTHER DE VREUGD

Ik mag van geluk spreken dat ik
leef,
En jij ook.
Een hoopje cellen, bestaand uit
Een hoopje moleculen, bestaand uit
Een hoopje atomen.
Samen vormend wat spieren,
Botten en organen.
En dan ineens: leven.
Iets met gedachten, een geweten en
zintuigen.
Iets met emoties en diepgang,
Iets wat samen met iemand anders
een band kan vormen,
herinneringen kan maken en kan
opslaan.

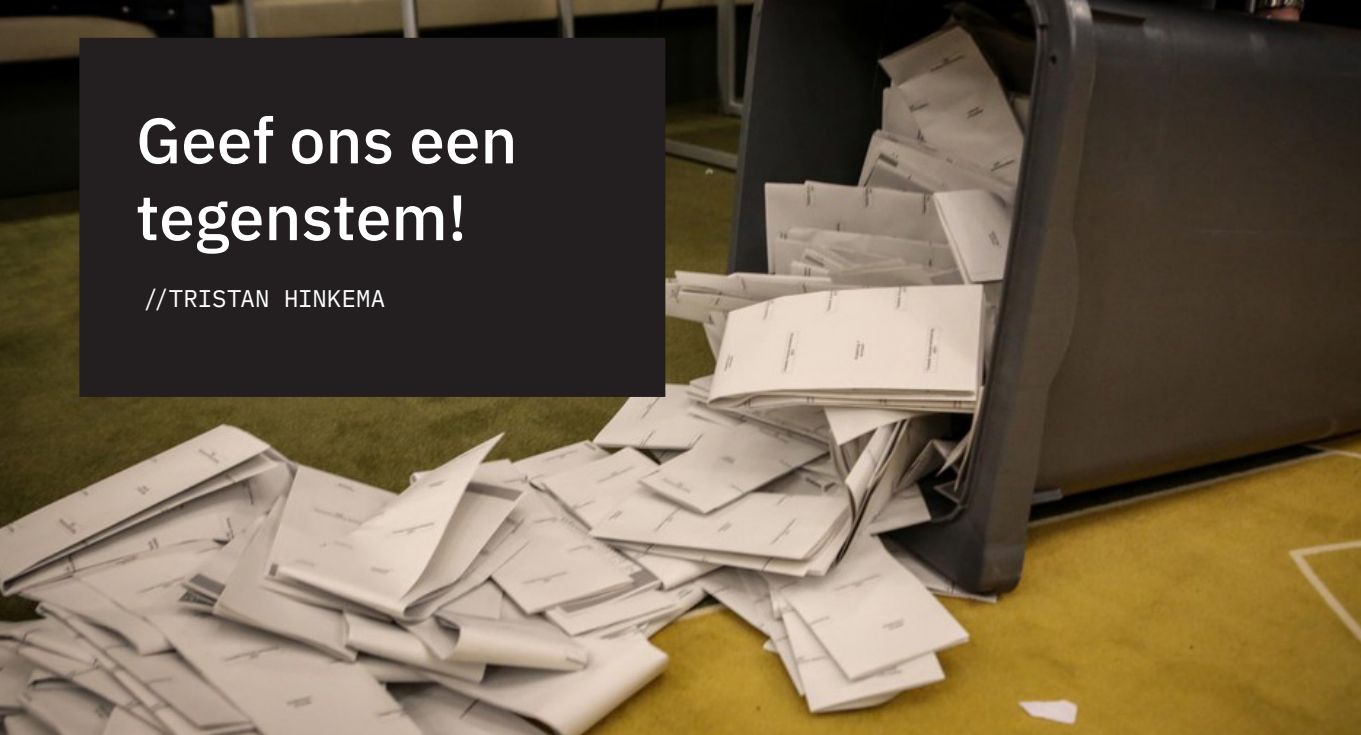
Zonder dat ene atoom in het DNA
was ik er niet,
was jij er niet.
Dan was er alleen een hoopje cellen,
bestaand uit
Een hoopje moleculen, bestaand uit
Een hoopje atomen
Zonder leven.
Geen eiwitten kunnen gevormd
worden,
Geen energie gemaakt,
Geen nieuwe cellen gevormd,

Geen mens, dat later mij ging wor-
den
Of jou
Geen 'ziel' om de weg van het leven
te bewandelen.
Geen jeugd, niemand om herinne-
ringen te maken.
Geen vrienden, niemand die lief kan
hebben.
Geen hoop, niemand die levensles-
sen kan leren.

Maar gelukkig is dat ene atoom er
wel,
In die ene eerste cel,
Bestaand uit een hoopje moleculen,
Bestaand uit een hoopje atomen,
En leef ik wél, en jij ook.

Geef ons een tegenstem!

//TRISTAN HINKEMA

► De meeste van jullie denken er waarschijnlijk nog niet zoveel over na, maar de verkiezingen komen er weer aan, nou ja, als jullie dit lezen zijn ze al geweest. En tegenwoordig kun je van allerlei leuke dingen doen in het stembokje. Uiteraard kan je lekker saai meegaan met de meute en gewoon op de lijsttrekker stemmen van de partij die jij het leukste vindt. En als je niet bepaald een grote fan bent van het gezicht van de partij kan je ook je stem uitbrengen op een ander lid van dezelfde partij omdat je dan bijzonder bent. Maar wat nou als jij zegt: “Het boeit mij geen drol wie mijn land regeert!” Dan kan je een blanco stem uitbrengen die daarna eerlijk verdeeld zal worden over de partijen. En het nieuwste trucje wat je kan performen op de stemdag is een stem uitbrengen tegen stemmen, wat wel een beetje krom is. Hoe zou dat bij die mensen gaan? “Ik ben fel tegen verkiezingen, stemrecht is

onzin, kom jongens, laten we allemaal stemmen op de verkiezingen omdat wij tegen stemmen zijn!” In mijn hoofd is het niet logisch maar ja, klaarblijkelijk zit er een reden achter. Maar ondanks dat wij al deze opties hebben, is ons een ding ontnomen. Stemmen tegen een partij.

De tegenstem

Stel je nou voor dat Pietje stemrecht heeft. Pietje geeft eigenlijk geen hond om wie hem regeert, het enige wat hij niet wil is dat Henry Bontenbal van het CDA Minister President wordt. Maar jammer genoeg voor Pietje staat het CDA bovenaan in de peilingen. Waarom mag Pietje dan niet zijn stemrecht gebruiken om te zeggen dat hij Bontenbal helemaal geen goede President zou vinden. Je geeft de kiezer zoveel opties om hun stem te laten horen, maar waarom zouden wij niet mogen zeggen dat wij tegen

een bepaalde partij zijn?

En tuurlijk begrijp ik dat het gezien zou kunnen worden als laster of dat het beledigend kan zijn tegen de mensen die wel op die partij stemmen, maar ik denk echt dat dit een goede oplossing zou zijn voor mensen die echt fel tegen een partij zijn. Als je een tegenstem uit kan brengen, hoeven “minder beschaafde mensen” zoals die jongen die Thierry Baudet sloeg met een paraplu niet meer over te gaan op geweld om hun mening duidelijk te maken. Nu kunnen ze gewoon op de verkiezingen aan Thierry duidelijk maken dat ze hem “geen coole gast vinden”, hoeveel Minecraft hij ook speelt.

Maar nu even serieus, naar mijn mening zou het onze democratie verrijken als mensen die fel tegen de standpunten van een bepaalde partij zijn dat ook kunnen laten blijken op de verkiezingen. Op dit moment hebben deze mensen niet echt een andere optie dan op een partij te stemmen die mogelijkerwijs groter kan worden. Met een tegenstem kunnen ook deze mensen zonder rare trucjes uit te moeten halen hun mening laten blijken. Dus laten wij in de stembus iets minder voor en iets meer tegen zijn. ■

Rood

//ROOS VAN DRIE

► De wereld hult zich ieder jaar in een muffe deken. De lucht verandert naar een versomberend grijs en het gezang van vogels wordt overschreeuwd door het eindeloze gekletter van de regen. En dan weer de dagelijkse strijd tegen de wind op die ene heuvel, terwijl je buiten adem probeert niet het volgende moment op de grond te liggen. De bladeren van de bomen rond de school veranderen als eerst in prachtige, bloedrode kleuren om later door een hevige windvlaag op de grond te dwarrelen. Soms vraag ik me af of de kleur rood voor “stop” en “gevaar” wordt ingezet omdat de natuur hetzelfde doet met de bladeren. De kleur kan gezien worden als een soort waarschuwing voor de grote temperatuurdaling die later volgt. Tegenwoordig worden deze kale takken en lege wegen ook niet meer bedekt door de frisse maar adembenemende sneeuw. Nu zijn er alleen een paar hompjes vieze, grijze drab die alleen je humeur verpesten, en na een tijdje is het alweer weg geregend. Ach... Het heeft ook zo zijn voordelen. Zo hoef ik geen onnodig werk te doen om mijn sporen uit te wissen, dat doet de regen wel. ■

☐ Dak

☐ Rood

☐ Cadeau

☐ Piet

☐ Staf

☐ Pietenmuts

☐ Boot

☐ Spanje

☐ Paard

☐ Sint

DOCENTENBINGO

THEO HENDRIKX

Doet
gemeen

Verzint een
ernstig leuke
bijnaam voor
iemand

Geeft je een
rol in een
mythologisch
verhaal

“Wie kan
ik helpen?”
(x 1000)

Gratis
(“Koel heldur
watur.”)

Maakt een
buiging

Komt te laat,
omdat ‘ie een
broodje ging
halen

Praat
opeens
Spaans

Maakt coole
sound-effects

SCHRIJVEN?

TEKENEN?

VORMGEVEN?

FOTOGRAFEREN?

Versterk de Redakkie!

Kom iedere week bij een.

Mail snel naar:

g.helfrich@arenttheemcollege.nl